

Chỉ ông là nhà nước thành lập quân đội cho đội bóng súng duy nhất binh mà Nguyễn Chí Vịnh phải “nó” ở đây?

Trung tá Nguyễn Trọng Nghĩa

Ngày 5.6.2011 báo điện tử VTCNews đăng bài phỏng vấn Nguyễn Chí Vịnh, Trung tá Nguyễn Trọng Nghĩa Quöc phòng, không ghi rõ tên phóng viên.

Bài phỏng vấn có nội dung “Nếu bạn là cố vũ trang, quân đội sẽ tham gia”, được trích từ câu trả lời của ông cùng với Nguyễn Chí Vịnh: “Còn nếu bạn là một hành động là bạn là cố vũ trang thì đội khoát quân đội sẽ tham gia bạn”.

Góp ý:

Ra tay khi dân mình, nước mình bạn ngoại bang sẽ dùng “bạn là cố vũ trang” là nhiệm vụ hàng đầu, nhiệm vụ tối thiểu của quân đội.

Đó là chuyện dĩ nhiên, không cần phải nhắc.

Chỉ ông là nhà nước thành lập quân đội cho đội bóng súng duy nhất binh mà Nguyễn Chí Vịnh phải “nó” ở đây?

Bên với, bên cạnh việc “nhìn kỹ những gì Nguyễn Chí Vịnh làm”, chúng ta cũng cần phải phân tích kỹ “những gì Nguyễn Chí Vịnh nói”.

Đến tận bây giờ, tôi xin chia các câu trả lời dài lê thê của Nguyễn Chí Vịnh cho từng câu hỏi ra từng đoạn như để tôi “đốt” nó đi.

VTC: Thưa Trung tá Nguyễn, trong tất cả các cuộc họp từ khi diễn đàn khai mạc tới nay, bạn đã biết Đông luôn đặt ra những câu hỏi và hàm ý không đúng tình và sự vô lý của Trung Quốc (Trung Quốc). Ông có nghĩ rằng, ngay từ giờ sau diễn đàn, Trung Quốc sẽ có những điều chỉnh phù hợp?

Nguyễn Chí Vịnh: Nói đến biển Đông, người ta thường nhìn vào vấn đề tranh chấp và xung đột. Nhưng cần phải nhìn biển Đông một cách toàn diện để tìm được căn nguyên của những vấn đề đó. Trước hết, biển Đông là một khu vực ngày càng đem lại nhiều lợi ích cho các quốc gia, không chỉ các quốc gia ven biển. Ví dụ như giao thông hàng hải, tài nguyên trên biển, nguồn lợi thủy sản và rất nhiều nguồn lợi khác.

Vì vậy, ai cũng muốn can thiệp vào để có lợi ích đó. Sự can thiệp của các nước vào đây càng ngày càng nhiều, với những lợi ích khác nhau. Đồng thời nhiên có những lợi ích cùng chia sẻ, nhưng cũng có những mâu thuẫn, tranh chấp vì lợi ích. Vì thế, nói tranh chấp biển Đông không chỉ nói giữa Việt Nam và Trung Quốc, mà tất cả những nước có lợi ích ở khu vực.

Nguyễn Chí Vịnh là người Trung Quốc?

Tác Giả: Nguyễn Văn Chí

Thứ Tư, 29 Tháng 6 Năm 2011 13:26

Tiêng nói của chúng ta ở đây, theo tôi hiểu, là họ nói với nhau chung đó, rằng đây là "sân" chung, trước hết phải tôn trọng chủ quyền của các nước theo luật pháp quốc tế, không ai được quyền gì làm "sân" riêng của mình, không ai được quyền khẳng định chủ quyền ở biển Đông, không ai được quyền tài phán ở các khu vực tranh chấp.

Góp ý:

- Chuyện này ai cũng biết, các em sinh viên mới bùng ra sẽ tham gia biết tình trạng của quan ngoại giao Trung Quốc đối với biển. Thân làm tiếng nói với bao trọng trách thế mà ngay giữa tình thế nóng bỏng này ông còn lập lập lý luận trên võ lòng trên để làm gì?
- Nguyễn Chí Vịnh đã mua bán Trung Quốc hay thay mặt Trung Quốc để phát biểu: "không ai được quyền tài phán ở các khu vực tranh chấp"?
- Nhưng thế nào là "khu vực tranh chấp", hãy xét qua hai biển chung thế giới.
- Biển chung 1: Vùng đặc quyền kinh tế của Việt Nam, thế nhưng Trung Quốc cho tàu hải giám chạy vào "hành xử chủ quyền", thế là khu vực này biến thành "khu vực tranh chấp". Như thế thì Việt Nam "không có quyền tài phán" hay chăng?
- Biển chung 2: Trường Sa của Việt Nam. Nhưng Trung Quốc đưa ra các "biên giới" để tuyên bố đó là của Trung Quốc, thì tiếng nói quốc tế này thành "khu vực tranh chấp". Theo lý của Nguyễn Chí Vịnh thì Việt Nam "không có quyền tài phán" hay sao?

Nguyễn Chí Vịnh: Còn sự việc vừa qua đối với tàu Bình Minh 02 của chúng ta là một trong nhiều sự việc khiến người ta quan tâm. Quan tâm cái gì? Năm ngoái, Trung Quốc đưa ra khái niệm "đường lưỡi bò" và năm nay họ chính thức gọi tài liệu lên LHQ. Người ta đặt câu hỏi liệu hành động này có phải là một bước đi để đưa tiền đề biến "đường lưỡi bò" thế giới nói sang hướng thế hay không. Đây là câu hỏi của chúng ta để nghĩ cho không còn là của riêng Việt Nam, bởi nếu đó là sự thật thì sự phân biệt hướng đến lợi ích của tất cả các nước có liên quan.

Góp ý:

- Quan tâm đến chủ quyền của Việt Nam, đến sự an nguy của các người dân Việt Nam nói riêng và quyền sinh tồn của dân tộc Việt Nam nói chung chứ còn quan tâm cái gì khác?, Nguyễn Chí Vịnh không biết gì hết hay sao?
- Trong "lợi ích chung" của các nước thế giới Biển Đông thì lợi ích của Việt Nam mang tính sống còn: nếu thiên hạ chia rẽ gây tay, què chân thì Việt Nam sẽ bị cắt cụt. Lợi ích gì là nếu ý đồ của Trung Quốc thành công, thì Việt Nam là nước lãnh hải quốc tế như thế: hải phận chỉ còn là "lãnh nước" như được theo biến hình chữ S, do đó sẽ bị bóp nghẹt, không thể ngóc đầu lên nổi.
- Do đó Việt Nam phải hành động tích cực, mang tính để đưa ra cho các nước khu vực và chúng ta để nghĩ. Việt Nam không thể đến giờ này mới đó khoanh tay chờ chúng ta để nghĩ cho phần mình và "kéo vào" vào lòng hiểu hoà của Trung Quốc!

Nguyễn Chí Vịnh: Tôi hoàn toàn không vào sự điểu chỉnh, sự nhún nhường đúng đến hạn của Trung Quốc trước những tiếng nói của chúng ta ở đây. Nhưng với ý. Mà có điểu chỉnh hay nhún nhường đúng hạn thì cũng là vì lợi ích của Trung Quốc mà thôi. Trung Quốc bây giờ cần gì? Thế nhất là môi trường hòa bình, yên ổn để phát triển. Thế hai, vô cùng cần, là một hình ảnh đẹp trên thế giới, cũng để phát triển. Hình ảnh đẹp đó không phải cho thêm phần mặt mũi, mà, rất thế giới, là để họ phát triển kinh tế, phát triển quan hệ chính trị và uy tín của mình. Để rồi với góc độ lợi ích như vậy, chúng ta hoàn toàn có thể kéo vào sự điểu chỉnh của Trung Quốc.

Góp ý:

- Hãy nghe nhđng tuyên bố chính thức của chính phủ Trung Quốc từ ngày 26.5.2011 đến nay thì sẽ thấy họ đã “điều chỉnh” và “nhận thức đúng đắn” như thế nào!
- Trung Quốc sẽ không bao giờ điều chỉnh theo “kế hoạch hoà bình” của Nguyễn Chí Vịnh. Mđ còn mạnh, còn đđ u ASEAN, thì Trung Quốc còn chùn bước. Mđ mà lép vế, ASEAN tan rã, Trung Quốc sẽ lên tđi và Việt Nam sẽ bị chết ngđt ngay.

VTC: Liên quan đến vụ tàu Bình Minh 02, mời chuyên gia luật quốc tế tại Singapore đưa ra ý kiến Việt Nam nên đưa vụ này lên Tòa án Trọng tài quốc tế. Tòa án này có thể giải quyết vụ kiện bắt chấp Trung Quốc có đồng ý ra tòa hay không. Trung quốc nghĩ sao về ý kiến này?

Nguyễn Chí Vịnh: Tôi cho đó là một lá chắn. Nhưng, theo tôi, để xác định về chủ quyền, vùng đặc quyền kinh tế 200 hải lý... thì Công ước LHQ về Luật Biển (UNCLOS) đã nói rõ. Không cần tòa án nào cả. Theo tôi, trước hết và sau cùng vẫn là Việt Nam và Trung Quốc giải quyết với nhau. Cho nên, giải pháp mà chúng ta kiên trì lá chắn là giải quyết với Trung Quốc, công khai và minh bạch. Chúng ta công khai cho công đồng quốc tế biết, như là hôm nay, để người ta có tiếng nói và để Trung Quốc suy nghĩ về hành vi của mình.

Góp ý:

- Luật đã nói rõ, nhưng công nhân có tiếng nói uy tín của một cơ quan tài phán hay một đơn vị chủ quyền như Tòa án Quốc tế hay Liên Hiệp Quốc để phân định rõ ràng trọng đen.
- Nói như Nguyễn Chí Vịnh thì đồng có thể chấp hết tòa án, nhà tù tại Việt Nam vì mọi thứ đã có “luật phân định rõ ràng” hay sao?
- Trên thế giới, Nguyễn Chí Vịnh đang đi diễn cho quyền lợi của Trung Quốc khi phát biểu: “Theo tôi, trước hết và sau cùng vẫn là Việt Nam và Trung Quốc giải quyết với nhau”.
- Quan điểm của Nguyễn Chí Vịnh chắc kẻ nguy hiểm. Trên thế giới, Nguyễn Chí Vịnh đang cố xuýt cho pháp “Song phương” trong việc giải quyết mâu thuẫn Biển Đông mà Trung Quốc hàng chục năm.

Nguyễn Chí Vịnh: Chế độ kinh của Đảng và Nhà nước ta là một sự vàng, một sự đúng đắn, khôn khéo và linh hoạt. Đó là kinh nghiệm báo về Tổ quốc để đúc kết từ hàng ngàn năm lịch sử. Đó là gì? Là tăng cường hợp tác, tăng cái đồng về lợi ích, giảm bớt cái bất đồng, trong khi ta vẫn giữ vững chủ quyền lãnh thổ. Việt Nam luôn kiên trì và không để vấn đề vượt qua tầm kiểm soát mà ranh giới là xung đột. Nói như thế, chúng ta cần kiên trì - kiên trì báo về chủ quyền lãnh thổ, kiên trì giải hòa hiểu, hiểu như và nếu cần lắng giải. Không còn cách nào khác.

Góp ý:

- “Vàng, một sự đúng đắn, khôn khéo và linh hoạt” kể từ gì mà từ năm 2005 Trung Quốc đã liên tiếp xâm lấn, báo giải và chấp bóc lột dân Việt Nam?
- Nguyễn Chí Vịnh còn bày đặt nói sự na. Thứ Lý, khi không thể giảm bớt cái bất đồng thì phải hành động, và Lý Thường Kiệt đã mang quân sang Trung Quốc đánh phá đđ u, trị thành Ung Châu.
- Cũng “đúc kết” lịch sử, Nguyễn Trãi đã viết: “Tuy mạnh yếu lúc khác nhau / Song hào kiệt thì nào cũng có”.
- Còn thế này? Đám lãnh đạo đang run sợ như Nguyễn Chí Vịnh không đáng gọi là “hào kiệt”, dù

lon lá và huy chương đeo kín ngực. Dòng máu “hào kiêu” nõu có, nó ch đang âm hay hâm nóng trong nhng b n tr sinh viên đã b t ch p l i đe dọa c a m y ông hi u tr ng bán n c, b t ch p l i hù dọa c a cán b đ a ph ng và đoàn th , b t ch p ánh m t rình mò c a nh ng nhân viên an ninh chìm n i canh gác tr c các tr s ngo i giao Trung Qu c t i Vi t Nam, đ c t lên ti ng đòi h i ch quy n c a t qu c mình.

Nguyễn Chí Vĩnh: Tôi nh c l i, đ a ra tòa án qu c t cũng là m t l a ch n. Nh ng tr c h t và sau cùng v n là gi i quy t v i Trung Qu c. Và vì v y, s l a ch n c a Đ ng và Nhà n c ta s gi i quy t đ c v n đ , dù là r t lâu dài.

Bây gi m i ng i nhìn vào s ki n ngày 26/5 m t cách r t b c xúc. Tôi đ ng ý. Nh ng nõu nói v k t qu , chúng ta hãy nhìn: Tr c h t, Trung Qu c đâm tàu, c t cấp c a ta, ta ph n đ i, đòi b i th ng, s a xong ta l i ti p t c thăm dò ch y, ta có b ch y đâu! Th hai, chúng ta tuyên truy n r ng rãi cho c ng đ ng th gi i đ h nhìn th y cái nào đúng, cái nào sai, cái nào đ p, cái nào x u.

S ki n quá rõ ràng, m i ng i đ u bi t rõ. Còn đ i v i Trung Qu c, m t l n n a ta nói v i h r ng: “Các đ ng chí đ , th nh t, vi ph m lu t pháp qu c t ; th hai, xâm ph m ch quy n Vi t Nam; th ba, không tôn tr ng các đ i u kho n Tuyên b các bên v ng x bi n Đông đã ký v i ASEAN”.

Chúng ta cũng nói v i h r ng: “Chúng tôi đã làm đúng v i nh n th c chung c a lãnh đ o hai n c là ki m ch , là gi i quy t song ph ng, là công khai minh b ch, và tuy t đ i “không s đ ng vũ l c”. Đ ng th i, chúng ta cũng ch ng minh quy t tâm b o v ch quy n c a đ t n c. Tóm l i, tôi mu n nói, hãy nhìn s ki n 26/5 m t cách tích c c v phía Vi t Nam.

Góp ý:

- Đ a ra m t gi i pháp lâu dài thì ph i phân đ o n l trình, ch ra t ng m c tiêu cao th p, đ báo di n bi n tình hình trong ng n h n và dài h n và đ a nh ng “k ch b n” khác nhau và nh ng bi n pháp khác nhau nh “h sách”, “trung sách”, “th ng sách”.

- Trên th c t thì ngày mai, ngày m t hay tu n sau Trung Qu c s đ a ra ph n ng nh th nào, “đ ng ta” hoàn toàn mù t t. B ng ch ng là “đ ng ta” h t ho ng, hoàn toàn b i r i tr c v c t cấp tàu Bình Minh. Nh th thì có t cách gì mà cao gi ng kh ng đ nh “s gi i quy t đ c v n đ , dù là r t lâu dài”?

- C cho là “S a xong ta không b ”. Nh ng trên th c t thì Trung Qu c v n ti p t c kh ng đ nh vùng bi n y là “ao nhà c a h ”. C cho “ta ph n đ i, ta đòi b i th ng”. Nh ng trên th c t Trung Qu c v n kh ng đ nh là h luôn làm đúng, h không th a nh n h sai và không ch u b i th ng. Th thì gi i là “ch tr ng sáng su t và đúng đ n” ch nào?

- Nõu mu n “tuyên truy n r ng rãi cho c ng đ ng th gi i” thì t i sao không đ a ra tòa án qu c t , không m i g i c ng đ ng th gi i tham gia, mà l i ch tr ng cách gi i quy t song ph ng ki u nh Trung Qu c mu n: “tr c h t và sau cùng v n là gi i quy t v i Trung Qu c”?

- Nh có th th y t năm 2005 đ n nay Trung Qu c ch tr ng gây h n trên Bi n Đông, h không h ki m ch gì c . Nói r ng “nh n th c chung c a lãnh đ o hai n c là ki m ch ” là t đ i mình, t huy n ho c mình hay phát bi u vì quy n l i c a Trung Qu c.

- T ng t ng c nh anh A và anh B. Anh A liên t c đ p phá, chi m đo t đ t đại nhà c a c a gia đình anh B, không coi lu t pháp ra gì, không coi anh B ra gì. Vi c này khi n thân nhân c a anh B “b c xúc”, nhao nhao ph n đ i. Anh A quay l i nói v i thân nhân c a mình: “b c xúc cái gì”, “hai bên c n ph i ki m ch ”, “ta k v ng A s t đ i u ch nh”, “ta s khi n A h i tâm, dù là lâu dài”. Trong khi anh B l i nh i nh th thì anh A v n ti p t c đ p phá, chi m đo t đ t đại nhà c a

của gia đình anh B. Anh B này chính là Nguyễn Chí Vịnh!

- Tại sao anh B/Nguyễn Chí Vịnh chỉ trông ng ng v y? Chỉ vì anh c n đ n anh A/Trung Quốc đ gi đ a v c a cái đ ng c a anh. “Theo M thì m t đ ng, theo Trung Quốc thì m t n c, thà m t n c còn h n m t đ ng”. Chính vì v y nên Nguyễn Chí Vịnh cũng gi i gi i lãnh đ o Trung Quốc là “đ ng chỉ”!

VTC: Th a Trung t ng, có ng i cho r ng t i sao l c l ng c a ta không phát h n s m và can th p đ i v i tàu h i giám c a Trung Quốc mà đ h t n sâu vào vùng đ c quy n kinh t c a ta?

Nguyễn Chí Vịnh: Tr c h t, vùng đ c quy n kinh t là c a ta, ta có toàn quy n qu n lý, khai thác, xây đ ng..., và b o v ch quy n. Nh ng theo UNCLOS, tàu các n c có th đi i vô h i trong khu v c này thì chúng ta không có quy n ngăn c m, th m chí ta còn có trách nhi m b o v h . V n đ ở đây là, khi h hành đ ng uy hi p, c t cấp tàu Bình Minh 02 c a ta là h đã vi ph m lu t pháp Vi t Nam và lu t qu c t .

Quân đ i đ ng nhiên có trách nhi m b o v vùng bi n, vùng tr i và b o v ch quy n qu c gia. Tuy nhiên, đây là s va ch m gi a hai con tàu dân s . Đây là v va ch m dân s , nên hai ch th va ch m ph i gi i quy t v i nhau trên c s lu t pháp qu c t và báo cáo lên các c quan lu t pháp, c quan qu n lý c a hai n c. Tuy nhiên, quân đ i ph i theo dõi sát tình hình, không đ s vi c di n bi n ph c t p, leo thang. Còn n u v i m t hành đ ng là b o l c vũ trang thì đ t khoát quân đ i s tham gia b o v .

Góp ý:

- Tàu Bình Minh là tàu dân s , tài h i giám Trung Quốc cũng là tàu dân s . Nh ng hành đ ng qu y r i, phá ho i tài s n c a tàu h i giám trên đã mang tính “hình s ”.

- V n đ không ph i là ch riêng hai tàu “Bình Minh” và h i giám nh hai “ch th đ c l p t do”, do đó Nguyễn Chí Vịnh không th l p lu n là “hai ch th va ch m ph i gi i quy t v i nhau”.

- V n đ ở đây là hai chi c tàu đ i di n cho hai qu c gia: tàu Bình Minh thăm dò tài nguyên cho Vi t Nam, tàu h i giám Trung Quốc “b o v h i ph n Trung Quốc”. S va ch m gi a hai tàu này chính là va ch m c a hai qu c gia.

- Đó là hành đ ng mang tính hình s , thì ph i gi i quy t theo ph ng pháp hình s . Theo Nguyễn Chí Vịnh thì ph i “gi i quy t “trên c s lu t pháp qu c t”, do đó cách t t nh t là đ a ra toà án qu c t hay Liên Hi p Quốc. Tại sao Nguyễn Chí Vịnh l p đ i l p l i r ng ch c n gi i quy t v i Trung Quốc trên c s s song ph ng?

- Tr c m t bi n c nh v y thì trách nhi m c a nhà n c là ph i tích c c đ i u tra, c ng c h s pháp lý và ngo i giao c a mình. Nhà n c là cái gì mà ng i đó khoanh tay đ i ng i trong cu c “báo cáo lên các c quan lu t pháp, c quan qu n lý?”

- Nguyễn Chí Vịnh nói: “Còn n u v i m t hành đ ng là b o l c vũ trang thì đ t khoát quân đ i s tham gia b o v ”. nghĩa là n u Trung Quốc không cho tàu h i quân ti n vào vùng đ c quy n kinh t c a Vi t Nam gây s , mà c cho ng dân Trung Quốc lái tàu to tông b ghe đánh cá c a Vi t Nam, cho tàu Ng chính hay H i giám vào qu y phá là đ . Lúc này h i quân Vi t Nam s khoanh tay đ ng nhìn, Nhà n c s ch dân “báo cáo lên”, và lãnh đ o đ ng s kiên trì k v ng r ng Trung Quốc s “t đ i u ch nh”?

- Vi c đ a các tàu “dân s ” nh “Ng chính” và “H i giám” vào lãnh h i c a Vi t Nam là trò l u manh c a Trung Quốc. T c là Trung Quốc dùng trò này đ “hành x ch quy n” trên Bi n Đông

Nguyễn Chí Vĩnh là người Trung Quốc?

Tác Giả: Nguyễn Văn Chí n

Thứ Tư, 29 Tháng 6 Năm 2011 13:26

và không bỏ người dân Việt Nam. Tại sao những người có trách nhiệm như Nguyễn Chí Vĩnh không từng kêu gọi, thành lập những đội tàu đánh bắt ở vùng người dân và “hành xử chuyên quyền”?

Tóm lại, những gì Nguyễn Chí Vĩnh phát biểu làm những điều đáng ngạc nhiên vì nhiều lúc những điều ông ta là hoá thân của bà Khổng Du, phát ngôn viên Bộ ngoại giao Trung Quốc.

Nhà văn Vũ Thu Hiền cho biết vào thập niên 60 ông Nguyễn Chí Thanh (đội trưởng, từng có chức trưởng ban chấp hành trung ương) đã đặt Cờ đỏ Bôn của Trung Quốc in bên dưới 1/1000, là thời điểm dùng cho pháo binh. Ông dặn lòng nên xét của cha mình sau khi tù và nghe tin này: “Đó là bí mật quốc gia, không mật nào nào tự nguyện trao cho nước khác. Sao nó ngu thế! Sao nó bày thế!” (Đêm giữa ban ngày, trang 230)

Bây giờ con trai của Nguyễn Chí Thanh là Nguyễn Chí Vĩnh đi theo chủ trương của Trung Quốc để “giải quyết song phương” các tranh chấp Biển Đông. Nguyễn Chí Thanh lại còn thề mề là người Việt Nam “bức xúc cái gì” khi nghe tin Trung Quốc ngang ngược xâm phạm chủ quyền! Nguyễn Chí Thanh và Nguyễn Chí Vĩnh, hệt phiên cha ngu này đến phiên con ngu chẳng? Hay là hệt phiên cha bán nước, nay đến phiên con bán nước?